

for Producenten, ja var saa høje, at Landbruget som Helhed af Hensyn til sin øvrige Produktion maatte nære nogen Betænkkelighed derved, er det givet, at den Stigning, der senere har fundet Sted, ikke har været nødvendig for de specielle Kødproducenter og ikke ønskelig for det almindelige Landbrug, og navnlig ikke ønskelig hverken for Forbrugeren eller Mellemandleren af dette Produkt. Det er derfor, jeg har ment, at det er nødvendigt at sige, at der er en Sammenhæng mellem disse to Forhold, og hvis man vil finde, at der er Betænkkelighed ved at gaa til at indføre en Maksimalpris paa levende Kreaturer nu, da der maaske kun er Tale om at fortsætte halvanden Maaned med Ordningen, maa man ogsaa tage under alvorlig Overvejelse, om man kan forsvare at vedblive med Kødordningen.

I det Øjeblik man gik bort fra den nuværende Kødordning, vilde Spørgsmaalet om Maksimalprisen paa det færdige Kød henligge under Administrationen. Jeg vil i denne Fo bindelse gøre en Bemærkning til det ærede 7de Medlem for Vejle Amt (Raffnøe), som varierede en Udtalelse, som har været Genstand for Vittighedstegninger i alle Verdens Blade, Paastanden om, at Varen forsvinder, naar der fastsættes en Maksimalpris. Der er naturligvis i det, det ærede Medlem detsagde, den Sandhed, at naar Producenten ikke finder sin Vurdering af Varen tilfredsstillet ved Maksimalprisen, naar hans Ønske om at faa en Pris udover Maksimalprisen er saa stærkt, at han ikke har Lyst til at udbyde Varen til Maksimalprisen, holder han den tilbage. Men saaledes har Forholdet ikke været herhjemme. Jeg skal tillade mig at erindre det ærede Medlem om, at i et Par Aar har vi haft Maksimalpris her i Landet paa: Sukker, Mælk, Smør, Brød, Fløde, Kød, Ost, Flæsk, Gryn, Mel, Salt, Fisk. Hvis disse Varer ved Maksimalprisens Indførelse var forsvundet, tør jeg spørge det ærede Medlem, hvad har da det danske Folk levet af de sidste to Aar?

Maa jeg dernæst vende mig til de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Søby (Pinstrup) fremsatte som Indledning til sin Behandling af selve Forslaget. Han sagde, at Krigsforanstaltningerne forhaabentlig snart maatte ophøre. Jeg kan dør ganske give ham min Tilslutning. Krigsforanstaltningerne bør ophøre, saa snart der er nogen Mulighed for at lade dem forsvinde. Saa snart Omverdenen ophører med at rationere vor Varetilførsel, vil vi ikke mere behøve at rationere her i Landet. Men saa længe vi

er satte paa begrænset Tilførselskost udefra, vil vi ikke uden at forurette Befolkningen kunne ophøre med at fordele Varerne her i Landet. Efterhaanden som Tilførslerne kommer i Gang, vil ogsaa en Række Varer kunne overgaa til fri Handel, nemlig alle de Varer, ved hvilke den fri Konkurrence gør sig virkelig gældende, og da vil Prisreguleringen kunne indskrænkes til væsentlig at beskæftige sig med den Række Varer, ved hvilke Konkurrencen ikke gør sig gældende, fordi overmægtige økonomiske Kræfter slutter sig sammen om at udelukke Konkurrence og selv bestemme Prisen. Der maa selvfølgelig Prisreguleringen fortsættes.

Men hvornaar det lader sig gøre at ophøre med Krigsforanstaltningerne, er det ikke muligt at udtale andet end Ønsker om. Det vilde være i høj Grad forkasteligt, om man fra Rigsdagens og Administrationens Side byggede paa den Optimisme, som det danske Folk altid har givet Udtryk for, saaledes at man for tidligt gik bort fra en nødvendig Foranstaltning. Der har i den sidste Tid f. Eks. været mange utaalmodige, som klagede over, at Kaffen ikke kom tilstrækkeligt tidlig frem, som syntes, det var urimeligt, at man ventede indtil den 27. Januar med at lade Kaffen komme frem. Disse utaalmodige var akkurat de samme, som, den Gang man for et Aars Tid siden første Gang uddelte Te, der var kommet hjem gennem østasiatisk Kompagni — og undlod Rationering, fordi man vilde forsøge, om det kunde lade sig gøre — efter at de havde maattet staa i Kø rundt omkring de enkelte Steder, hvor Tehandelen fandt Sted, fremsatte den ene Klage efter den anden over denne urimelige Administration, som ikke havde kunnet tilvejebringe en ordentlig Fordeling af Teen. Det er akkurat de samme Røster, som nu har beklaget sig over, at man ikke bragte Kaffen tilstrækkelig tidlig frem. Hvis man havde ladet Kaffehandelen begynde før, vilde der være sket dette, at Kaffen ikke havde været til Stede i alle Detailhandlere over hele Landet paa en saadan Maade, at Rationeringen kunde tilfredsstilles, og saa vilde der være blevet berettiget Misfornøjelse over Uordenen i Fordelingen, medens man nu, da man gjorde sit Arbejde færdigt, har været i Stand til overalt at sikre, at der var Kaffe til Stede for dem, som mødte med deres Kort. Jeg gør opmærksom paa, at de, der bestyrer Kaffeordningen, ikke er Kontorembudsmand, men en Forsamling, hvori de Kaffe handlende, Kaffeimportørerne, Kaffe grossisterne og Kaffe detailisterne er Flertal i Øjeblikket, som altsaa sidder med